

Lovforslag nr. L 141. Fremsat den 7. december 1999 af finansministeren (Mogens Lykketoft)

Forslag

til

Lov om vederlag og pension m.v. for de danske repræsentanter i Europa-Parlamentet

§ 1. Der tilkommer de danske repræsentanter i Europa-Parlamentet et vederlag.

Stk. 2. Vederlaget beregnes efter de til enhver tid i lov om valg til Folketinget fastsatte bestemmelser for grundvederlag til medlemmer af Folketinget.

Stk. 3. En repræsentant oppebærer vederlag fra dagen for valget eller, hvis vedkommende er indtrådt i anledning af en anden repræsentants død eller udtræden af Europa-Parlamentet, fra dagen efter, at den hidtidige repræsentant er afgået ved døden eller udtrådt af Europa-Parlamentet, og indtil udgangen af den måned, hvori repræsentanten ophører at være medlem af Europa-Parlamentet.

Stk. 4. Repræsentanterne er forpligtet til at modtage det i stk. 1, jf. stk. 2 og stk. 3, fastsatte vederlag.

§ 2. De til enhver tid i lov om valg til Folketinget fastsatte bestemmelser om eftervederlag for medlemmer af Folketinget finder tilsvarende anvendelse for de danske repræsentanter i Europa-Parlamentet, hvis medlemskab ophører ved valg eller ved udtræden på grund af sygdom, idet medlemsperioder i Europa-Parlamentet ved eftervederlagets beregning sidestilles med medlemsperioder i Folketinget.

§ 3. De til enhver tid efter lov om valg til Folketinget gældende bestemmelser om pension og efterindtægt for medlemmer af Folketinget finder tilsvarende anvendelse for de danske repræsentanter i Europa-Parlamentet, idet medlemsperioder i Europa-Parlamentet ved pensionens

beregning sidestilles med medlemsperioder i Folketinget. Medlemsperioder, hvori den pågældende samtidig har været medlem af Folketinget og Europa-Parlamentet, medregnes dog ikke dobbelt.

§ 4. Finansministeren kan efter indstilling fra Folketingets udvalg for Forretningsordenen ændre eller ophæve bestemmelser om ydelser i henhold til denne lov med henblik på tilpasning til de ydelser, der fra Europa-Parlamentet gives repræsentanterne.

§ 5. Hvor der efter den til enhver tid gældende lov om valg til Folketinget tilkommer Folketingets formand, Folketingets Præsidium eller et udvalg under Folketinget beføjelser vedrørende ydelser til medlemmer af Folketinget, som tilsvarende ydes til medlemmer af Europa-Parlamentet efter denne lov, udøves beføjelserne af finansministeren.

§ 6. Finansministeren kan bemyndige Finansstyrelsen til at udøve sine beføjelser efter denne lov.

Stk. 2. Finansministeren kan fastsætte regler om adgang til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelser efter stk. 1, herunder at afgørelserne ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 7. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning fra den 1. januar 2000. Samtidig ophæves lov nr. 225 af 31. maj 1979 om vederlag og pension m.v. for de

danske repræsentanter i Europa-Parlamentet (De europæiske Fællesskabers Forsamling)

Stk. 2. Loven har ikke virkning for repræsentanter i Europa-Parlamentet, hvis hele medlems-tid ligger forud for den 1. januar 2000, samt så-danne repræsentanters efterladte. Disse bevarer retten til ydelser efter de hidtil gældende regler.

Stk. 3. De forskrifter, der er udstedt efter lov nr. 225 af 31. maj 1979 om vederlag og pension m.v. for de danske repræsentanter i Europa-Parlamentet (De europæiske Fællesskabers Forsamling), som ændret ved lov nr. 159 af 11. april

1984, lov nr. 960 af 19. december 1986, § 50 i lov nr. 746 af 7. december 1988 og § 7 i lov nr. 346 af 2. juni 1999, forbliver i kraft, indtil de op-hæves eller afløses af regler udstedt efter denne lov.

Stk. 4. Bekendtgørelse nr. 396 af 29. juli 1981 om omkostningstillæg for de danske repræsen-tanter i Europa-Parlamentet (De europæiske Fællesskabers Forsamling) ophæves.

§ 8. Loven gælder ikke for Færøerne og Grøn-land.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Efter den gældende lov nr. 225 af 31. maj 1979 om vederlag og pension m.v. for de danske repræsentanter i Europa-Parlamentet (De europæiske Fællesskabers Forsamling), som ændret ved lov nr. 159 af 11. april 1984, lov nr. 960 af 19. december 1986, § 50 i lov nr. 746 af 7. december 1988 og § 7 i lov nr. 346 af 2. juni 1999, svarer grundvederlag, eftervederlag og pension for de danske repræsentanter i Europa-Parlamentet til de tilsvarende ydelser, der efter lov om valg til Folketinget gives til medlemmer af Folketinget.

Efter den gældende lov oppebærer repræsentanterne også et omkostningstillæg, men bestemmelserne herom har siden 1. juli 1981 været uden virkning, da finansministeren efter en bemyndigelse i loven efter indstilling fra Folketingets udvalg for Forretningsordenen har bestemt, at omkostningstillægget erstattes af den godtgørelse, der ydes fra Europa-Parlamentet til dækning af udgifter i forbindelse med rejser, som Europa-Parlamentets medlemmer foretager inden for medlemmernes eget land, jf. bekendtgørelse nr. 396 af 29. juli 1981 om omkostningstillæg for de danske repræsentanter i Europa-Parlamentet (De europæiske Fællesskabers Forsamling).

Med lovforslaget opretholdes paralleliteten mellem ydelserne til de danske repræsentanter i Europa-Parlamentet og de danske medlemmer af Folketinget, men der etableres en klarere sammenhæng, så kommende ændringer i bestemmelserne om grundvederlag, eftervederlag, pension og efterindtægt, umiddelbart vil få samme virkning for de danske repræsentanter i Europa-Parlamentet.

Med lovforslaget skabes der også adgang til, at finansministeren efter indstilling fra Folketingets udvalg for Forretningsordenen kan ændre eller ophæve bestemmelser om ydelser efter loven med henblik på tilpasning til de ydelser, der fra Europa-Parlamentet ydes repræsentanterne.

Dette skal ses på baggrund af, at det med Amsterdam-traktaten blev bestemt, at Europa-Parlamentet skulle have en statut.

Europa-Parlamentet vedtog et udkast til statut den 3. december 1998, som omfattede bestemmelser om løn, omkostningsgodtgørelser og pension m.v. for medlemmerne af Europa-Parlamentet.

Der foregik op til valget i juni 1999 intense forhandlinger om denne, og hvis den var blevet vedtaget, ville den formentlig have indebåret, at der ikke længe skulle ydes nogen form for nationale ydelser til repræsentanterne.

Samtidig ville der i en sådan situation være behov for at fastsætte overgangsbestemmelser i de nationale regler, især vedrørende medlemmer, der opnår genvalg.

Sådanne overgangsbestemmelser vil med den nye lov forholdsvis hurtigt kunne fastsættes og evt. senere ændres af finansministeren efter indstilling fra Folketingets udvalg for Forretningsordenen.

Lovforslagets økonomiske konsekvenser

Lovforslaget har umiddelbart ingen økonomiske konsekvenser for staten, kommunerne eller amtskommunerne.

Hvis der gennemføres ændringer i de ydelser, der efter lov om valg til Folketinget gives til medlemmer af Folketinget, vil de hermed forbundne mer- eller mindreudgifter få tilsvarende virkning for ydelser efter denne lov.

Lovforslagets administrative konsekvenser

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser.

Dersom der gennemføres ændringer i de ydelser, der efter lov om valg til Folketinget gives til medlemmer af Folketinget, og dette har administrative konsekvenser, må det forventes, at tilsvarende vil gælde for administrationen af denne lov. Det vil kun berøre staten.

Lovforslagets erhvervsøkonomiske/administrative konsekvenser

Lovforslaget har ingen erhvervsøkonomiske eller administrative konsekvenser.

Lovforslagets miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

Lovforslagets forhold til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

For så vidt muligheden for, at ydelser efter denne lov senere erstattes af fællesskabsfinansierede ydelser henvises til indledningen til de almindelige bemærkninger.

Vurdering af lovforslagets konsekvenser

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1.*

Bestemmelserne om grundvederlag svarer til den gældende lovs, men der er ikke længere regler om omkostningstillæg. Disse vil derfor ikke kunne ydes.

Endvidere er der ikke en konkret paragrafhenvi-
sing til lov om valg til Folketinget, men en henvisning til de deri til enhver tid fastsatte bestemmelser.

Både den hidtil gældende og den foreslåede ordning indebærer, at en nyvalgt repræsentant oppebærer vederlag fra dagen for valget, selv om Europa-Parlamentet først noget senere træder sammen efter nyvalg.

I relation til vederlagsreglerne anses dagen for det efterfølgende valg som ophørsdagen, så der ikke, bortset fra frem til månedens udgang, skal ydes samtidigt vederlag til fratrådte og nyvalgte medlemmer.

Denne fortolkning af bestemmelsen, som har været anlagt af hensyn til paralleliteten til reglerne om vederlag til medlemmer af Folketinget, indebærer, at repræsentanten ikke vil modtage vederlag i den sidste tid af medlemskabet af Europa-Parlamentet, hvilket som anført modsvarer af, at vederlagsudbetalingen påbegyndes tilsvarende tidligere.

Til § 2.

Bestemmelserne om eftervederlag svarer indholds-
mæssigt til den gældende lovs, men der er ikke længe-
re en konkret paragrafhenvi-
sing til lov om valg til Folketinget, men en henvisning til de deri til enhver tid fastsatte bestemmelser.

Bestemmelserne om, hvilken periode eftervederlag kan ydes, er derfor ikke længere anført.

Til § 3.

Bestemmelserne om pension og efterindtægt svarer til den gældende lovs, men der er ikke længere en konkret paragrafhenvi-
sing til lov om valg til Folketinget, men en henvisning til de deri til enhver tid fastsatte bestemmelser.

Til § 4.

Bestemmelsen er ny. Efter den gældende lov er der en tilsvarende bestemmelse for så vidt angår omkostningstillæg, men den erstattes nu af en adgang til, at finansministeren efter indstilling fra Folketingets udvalg for Forretningsordenen kan ændre eller ophæve bestemmelser om ydelser i henhold til denne lov med henblik på tilpasning til de ydelser, der fra Europa-Parlamentet gives repræsentanterne. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5.

Efter den gældende lov kan finansministeren på nærmere angivne betingelser bevilge eftervederlag i en længere periode end repræsentanterne normalt er berettiget til. Tilsvarende udøver finansministeren visse beføjelser vedrørende pension, som efter lov om valg til Folketinget er tillagt Folketingets Præsidium.

Finansministerens kompetence bliver nu mere generel, for hvor der efter den til enhver tid gældende lov om valg til Folketinget tilkommer Folketingets formand, Folketingets Præsidium eller et udvalg under Folketinget beføjelser vedrørende ydelser til medlemmer af Folketinget, som tilsvarende ydes til medlemmer af Europa-Parlamentet efter denne lov, udøves beføjelserne af finansministeren.

Til § 6.

Bestemmelsen om delegation er enslydende overført fra den nugældende lov.

Til § 7.

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning fra den 1. januar 2000.

Samtidig ophæves lov nr. 225 af 31. maj 1979 om vederlag og pension m.v. for de danske repræsentanter i Europa-Parlamentet (De europæiske Fællesskabers Forsamling).

Loven har ikke virkning for repræsentanter i Europa-Parlamentet, hvis hele medlemstid ligger forud for den 1. januar 2000, samt sådanne repræsentanters efterladte. Disse bevarer retten til ydelser efter de hidtil gældende regler. Perioderne for de eftervederlag, som blev tildelt i forbindelse med valget til Europa-Parlamentet den 10. juni 1999, vil derfor ikke blive ændret, selv om folketingsvalglovens bestemmelser om eftervederlag bliver ændret.

De forskrifter, der er udstedt efter lov nr. 225 af 31. maj 1979 om vederlag og pension m.v. for de danske repræsentanter i Europa-Parlamentet (De europæiske Fællesskabers Forsamling), som ændret ved lov nr. 159 af 11. april 1984, lov nr. 960 af 19. december 1986, § 50 i lov nr. 746 af 7. december 1988 og § 7 i lov nr. 346 af 2. juni 1999, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt efter denne lov.

Dette gælder således Finansministeriets bekendtgørelse nr. 516 af 23. juni 1999 om Finansstyrelsens beføjelser efter tjenestemandsløvgivningen.

Omvendt ophæves Finansministeriets bekendtgørelse nr. 396 af 29. juli 1981 om omkostningstillæg for de danske repræsentanter i Europa-Parlamentet (De europæiske Fællesskabers Forsamling) med virkning fra 1. januar 2000.

Til § 8.

Loven gælder, som loven den afløser, ikke for Færøerne og Grønland.

Til lovforslag nr. L 141. Skriftlig fremsættelse (7. december 1999)

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om vederlag og pension m.v. for de danske repræsentanter i Europa-Parlamentet.

(Lovforslag nr. L 141).

Lovforslaget skal ses på baggrund af de pågående overvejelser om ændringer i bestemmelser om vederlag m.v. for medlemmer af Folketinget i lov om valg til Folketinget.

Reglerne for ydelser til de danske repræsentanter i Europa-Parlamentet har altid været tilstræbt udformet, så sammenlignelige ydelser fastsættes ensartet.

Med den nye lov ændres der ikke herved, men bestemmelserne om ydelser udformes, så ydelserne fremover vil svare til, hvad der gives folketingsmedlemmer efter de til enhver tid fastsatte bestemmelser i folketingsvalgloven.

Eventuelle kommende ændringer i folketingsvalgloven vil, for så vidt angår bestemmelser om grundvederlag, eftervederlag, pension og efterindtægt, derfor normalt få direkte virkning for medlemmer af Europa-Parlamentet, så loven ikke behøver blive ændret for at bevare paralleliteten.

Endvidere indeholder loven en bestemmelse om, at hvor der efter den til enhver tid gældende lov om valg til Folketinget tilkommer Folketingets formand, Folketingets Præsidium eller et udvalg under Folketinget beføjelser vedrørende

ydelser til medlemmer af Folketinget, som tilsvarende ydes til medlemmer af Europa-Parlamentet, vil beføjelserne efter denne lov blive udøvet af finansministeren.

Sådan har ordningen, hvor det har været aktuelt, også været efter den gældende lov, men bestemmelserne herom er nu mere generelt udformet.

Som en ny bestemmelse fastsættes, at finansministeren efter indstilling fra Folketingets udvalg for Forretningsordenen kan ændre eller opheve bestemmelser om ydelser i henhold til loven med henblik på tilpasning til de ydelser, der fra Europa-Parlamentet gives repræsentanterne.

Denne bestemmelse er det fundet hensigtsmæssig at medtage som følge af, at det med Amsterdam-Traktaten blev bestemt, at Europa-Parlamentet skulle have en statut.

En sådan statut med bestemmelser om vederlag, eftervederlag og pension m.v., vil formentlig helt indebære ophør af nationalt fastsatte vederlagsbestemmelser, men der vil antagelig blive behov for overgangsbestemmelser, især vedrørende medlemmer der genvælges efter ikrafttræden af statuten.

I den gældende lov er der en tilsvarende bestemmelse for omkostningstillæg, som har medført, at finansministeren efter indstilling fra Folketingets udvalg for Forretningsordenen i 1981 bestemte, at udbetaling heraf ophørte.

Jeg henviser i øvrigt i de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.